

Zoom In, Zoom Out

Iulian Biserica

Curatoare: Marie Maertens

Artist invitat: Romain Poirier

Lansare catalog Iulian Biserica

Vernisaj: Miercuri, 25 mai, 19:00

25 mai - 1 iulie 2022

Vor fi oameni și vor împinge lumea mai departe

Radu Vancu, Canto I

Pentru noua sa expoziție la galeria Anca Poterașu, Iulian Biserica aprofundează reflecțiile sale despre natură și ecologie, legate de invazia urbanismului și de fantomele post-industrialismului. Cum poate vegetalul, după anumite dogme ideologice și un capitalism fanatic, să își redobândească drepturile? Care este, la mult timp după romantism, raportul dintre natură și cultură? Pictorul observă, compune, reproduce, imaginează, sublimează... propunând perspective de ansamblu, idealizate sau nu, înainte de a se apropia pentru a transforma vegetația într-un subiect infinit, pentru ca apoi să se detașeze din nou de ea...

Născut în suburbia Sibiului, confruntat cu amintirile unei epoci industriale intense și apoi abandonate, Iulian Biserica a fost dintotdeauna sensibil față de mediul natural, explorat de asemenea prin numeroasele sale călătorii sau rezidențe în străinătate. Se declară un admirator al picturilor lui Edward Hopper, pentru atmosferele solitare și melancolice, sau al lui Hurvin Anderson, pentru o concepție fantasmagorică a peisajului înaintea explorării reale a acestuia. Este de asemenea, un admirator al lui David Salle, dintr-un punct de vedere plastic, pentru complexitatea compozițiilor sale, al lui Robert Motherwell sau Peter Doig, într-o desfășurare întinsă a picturii cu perspective disimulate, mai ales în cazul celui din urmă. Atracția pe care o are pentru reprezentarea unei naturi atât de luxuriante provine și din amintirile plimbărilor din copilărie, sesizând încă de pe atunci prezența unui element care rămâne sălbatic și neatins, dincolo de o poziție puternică privind ecologia. Fantomele fostelor industrializări excesive sau ale cataclismelor ca cel de la Cernobîl sunt însoțite în operele sale de crizele de mediu care vor fi generate de deficitul de apă sau de schimbările climatice pe care le trăim cu toții. Iulian Biserica susține că ne sabotăm mediul înconjurător, dar în atelierul său — după cum putem bănui cu o plăcere deosebită — el dezvoltă o abordare vie și dinamică, într-un raport liber cu culorile. Lucrează cu ritmul și dinamica operelor sale.

Elaborează diverse straturi, trecând în mod ferm de la o artă figurativă la una abstractă. Pictorul scrutează detaliile, folosindu-și vederea ca focalizarea unui dispozitiv științific, și se oprește asupra cactușilor, cunoscuți pentru capacitatea de a supraviețui cu foarte puțină apă. Le construiește portrete de învingători, de câștigători, punând în contrast tonalități roz care reprezintă pentru el poluarea, artificialul, deci anxietatea, cu o varietate infinită de nuanțe verzi. Tonurile de ocru, maronii sau griuri sunt cele care fac legătura între aceste două universuri.

În special privind ultimele sale lucrări, Iulian Biserica amintește cu plăcere influența pe care a avut-o Neo Rauch, evocând alienarea industrială și, mai general, problemele sociale pe care le cauzează. Toate acestea au permis celor doi artiști să construiască o critică subtilă a istoriei și a trecutului, căci prezentul face întotdeauna trimitere la alte timpuri. Factorul critic e accentuat de pictorul român prin elemente disparate pe care le assemblează în colaje, fără vreo ierarhie sau perspectivă centrală. Îmbinând diverse puncte de vedere, Iulian Biserica acumulează informațiile fără să impună narațiuni precise. În anumite picturi, resimțim gustul remanent și îmbietor al unui exotism, al unei naturi absolut libere ce ar putea fi mai degrabă o viziune fantezistă a orientaliștilor secolului XIX, dintre care o parte nu părăsiseră niciodată Europa, sau a lui Douanier Rousseau, care lucra întotdeauna în atelier. Totodată, vegetația care se dezvoltă în zone muncitorești abandonate, pe foste uzine devenite ruine, transformă statutul acestora spre nihilism și absență, sau chiar într-o voluptuoasă apatie...

Fără vreun scenariu impus, operele din expoziție sunt însoțite de o compoziție a producătorului francez Romain Poirier, care în cadrul proiectului Niamor a compus *We Are the Rest of Mankind*... Lucrând în general cu cineaști și confruntându-se pentru prima dată cu mediul picturii, muzicianul a creat o piesă de sunet minimalistă și intensă, evoluând în mod continuu din neant în psihedelic, pentru a însoți vizitatorul într-o nouă formă de călătorie, de rătăcire. În piesa sa lungă de 60 de minute, a adăugat pasaje din discursul ținut de Jiddu Krishnamurti în 1984 la Națiunile Unite, intitulat "Pace în lume", tradus și interpretat în română de Diana Vidrașcu. "Confruntând pictura și sunetul, *We Are the Rest of Mankind* este o călătorie cathartică prin întuneric și prin încredere", precizează artistul. Încă o dată, trecutul și prezentul își răspund unul altuia în această alianță dintre pianul acustic, înregistrările de pe teren și sinteza analogică. Ca în tablourile lui Iulian Biserica, realitatea noastră nu e eludată, ci lasă întotdeauna și altor voci posibilitatea de a se manifesta sau de a reflecta asupra cuvintelor lui Radu Vancu din Canto I: "Vor fi oameni și vor împinge lumea mai departe".

Lulian Bisericar (*n. 1987*) trăiește și lucrează în Sibiu, România. Recent, și-a susținut teza de doctorat la Universitatea de Arte și Design din Cluj cercetând prin pictură conexiunile dintre ecologie și teorii arhitecturale utopice. Artistul creează compoziții complexe unde exprimă tensiunile dintre mediul natural și antropoc în contexte figurative și abstractizări lirice. Influențele romantice germanice rezonază puternic în picturile lui Lulian Bisericar, inspirat în același timp și de pictura americană a anilor '70. În timp ce pictura sa timpurie este modelată de școala de artă clujeană, artistul și-a extins aria de interese tematice pentru a da curs propriilor compoziții picturale. Ecranele de culori luminoase și surprinzătoare se reunesc în mai multe limbaje vizuale într-o compoziție eterogenă. În seriile sale recente, Lulian Bisericar explorează în mod ludic referințele sale la expresionismul abstract, în special inspirate de lucrările Richard Diebenkorn, Motherwell, sau Gerhard Richter.

În 2022, artistului i s-a oferit un grant pentru o rezidență virtuală organizată de Alianța Academiiilor de Artă, la inițiativa Akademie der Künste, Berlin. Lulian Bisericar a participat la prestigioase rezidențe artistice internaționale, precum Cité Internationale des Arts, Paris (2019) sau Rezidența Internațională din Aschersleben (2018). În 2012 Lulian Bisericar a fost nominalizat pentru premiul Start Point și este laureat al premiului Expomaraton. Lucrarea sa intitulată „Diebenkorn Background” (2016) a fost publicată pe coperta publicației italiene La Lettura – Corriere della Sera în iulie 2017. În mai 2022 este publicată prima sa carte de artist.

Producătorul de sunet și compozitorul **Romain Poirier** creează compoziții originale pentru filme de ficțiune și documentare. În 2014, el a co-fondat studiourile Mer-Noir, ce i-au permis să aprofundeze un proces liber și radical de creație în modul în care compune și produce muzică. El acompaniază artiști, directori și muzicieni în producția de piese, incluzând performance, și dezvoltă proiecte precum cel al trupei de noise extrem Uzhur al radio-collective Scalarstation.

Proiect co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național.

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.